

A felsőszeli rész üzemeltetője bírósági döntés alapján ingyen köteles megtölteni a deáki rész medencéit, amit a felsőszeli vállalkozás méltánytalannak tart

A döntést a 2003 óta húzódó perben tavaly novemberben hozta meg a Nagyszombati Kerületi Bíróság. A felsőszeli rész üzemeltetője bírósági döntés alapján ingyen köteles megtölteni a deáki rész medencéit, amit a felsőszeli vállalkozás méltánytalannak tart

A döntést a 2003 óta húzódó perben tavaly novemberben hozta meg a Nagyszombati Kerületi Bíróság. Habár döntése ellen – amellyel a Galántai Járásbíróság korábbi határozatát erősítette meg – már nem lehet fellebbezni, Dobossy Pál, Felsőszeli polgármestere állítja: nem nyugszik bele a szerinte igazságtalan döntésbe, és a belügyminiszterhez meg ügyészhez fordul jogorvoslatért.

A bonyodalmak azután kezdődtek, amikor a korábban Deáki Termálfürdő néven üzemelő létesítményt 1991-ben az állam delimitálta az önkormányzatoknak, és a két község kataszterébe eső fürdőrész a két község külön tulajdonába került. Több mint tíz évig Deáki üzemeltette az egész fürdőt, és bérletet fizetett Felsőszelinek. A bérleti díj körül is gondok voltak, míg végül 2002-ben a két község határán kerítéssel elválasztották a létesítményt, és a két falu külön-külön kezdte üzemeltetni a kataszterébe eső fürdőrészt. A felsőszeli részt a község által alapított HOSAL Horné Saliby Kft., a deákit a község szolgáltató vállalata üzemeltette.

Az önállósulást követően a Felsőszeli kataszterében lévő termálfuratból nyert vizet – amelyet addig a Deáki a saját rezsiköltségén használt az egész területen – a HOSAL Kft. csak úgy akarta szolgáltatni Deákinak, ha az megtéríti a medencevíz előállításával járó költségeit. „Valamikor 2001-ben, amikor a két falu megegyezett, hogy külön-külön fogja működtetni a fürdőjét, elkezdtem intézni, hogy Felsőszeli község a saját geotermális furatából vehessen vizet – idézi a történeteket Dobossy Pál. – Mivel a termálvíz állami tulajdonnak számít, az államtól kell kérni engedélyt ahhoz, hogy kinek adhatunk vizet. A határozatban benne volt, hogy adhatunk vizet a deáki félnek is. Akkor megegyeztünk, a következő nyári turisztikai idényben hogyan fognak működni a termálfürdők. Mivel a mi területünkön van a furat, mi adunk vizet a deáki félnek, Deákinak pedig van egy kanálisa, amelyen kiengedhetjük a természetbe az elhasznált medencevizeket. A 2002-es idényben eszerint töltöttük a medencéjüket. A további működtetésről a HOSAL cég és a deáki fürdőt üzemeltető közhasznú szolgáltató vállalat között folytak a tárgyalások, és megpróbáltuk megmagyarázni, hogy a medencevíz előállításával, a víz szivattyúzásával, bekeverésével, hűtésével, klórozásával, a vezetékek fertőtlenítésével stb. kiadásaink vannak. Kiszámoltuk, ezek a rezsiköltségek köbméterenként 6,70 koronát tettek ki. Mi csak ezt akartuk megtéríttetni a deáki féllel, de számukra ez nem volt elfogadható. A 2002-es idény után azzal dobták vissza a számláinkat, hogy ők ezt nem fogják megfizetni” – magyarázza a polgármester. Mivel a további tárgyalások sem vezettek megegyezéshez, a HOSAL Kft. vezetője kijelentette: nem hajlandó állni azokat a költségeket, amelyek a deáki medencék feltöltésére szolgáló víz előállításával járnak, és 2003. július 31-i hatállyal leállította a termálvíz szolgáltatását.

Ezután fordult Deáki a bírósághoz. Kérte, kötelezzék Felsőszelit, hogy vizet adjon a deáki fürdőnek. Dobossy Pál elmondása szerint a Galántai Járásbíróság furcsa körülmények között döntött: „Ha jók az információim, a beadványt pénteken délután nyújtották be a bíróságra, és hétfőn reggel már hívott a bíró, hogy délelőtt szeretne velem találkozni a fürdőben. Ott volt a deáki polgármester és a mi cégünk vezetője, mindegyikünk elmondta az érveit, aztán három napon belül a bíró futárral küldte a határozatát: kötelesek vagyunk vizet adni.”

Felsőszeli fellebbezett a határozat ellen, sőt kérték, hogy az illetékes bírótól elfogultság miatt

Írta: Új Szó

2006. január 21. szombat - Módosítás: 2006. január 21. szombat

vegyék el az ügyet. A polgármester a bíróság részrehajlását látja abban is, hogy amikor a Galántai Járásbíróság által meghozott ítélet kihirdetésének jelzett időpontjára megérkezett a bíróságra, be sem akarták engedni. Amikor beengedték, kiderült: a bíró a megadott időpontnál 20 perccel korábban kihirdette az ítéletet. Amikor ezt szóvá tette, a bíró őt nevezte hazugnak. Az ügy elkerült a legfelsőbb bírósághoz is, ahonnét azonban eljárási hiba címén visszaadták. Végül a fellebbviteli szerv, a Nagyszombati Kerületi Bíróság 2005. november 30-án megerősítette a Galántai Járásbíróság 2003. évi határozatát. Dobossy Pál azt is elárulta, milyen lépéseket kívánnak most tenni: „Természetesen panaszt teszünk a járásbíróság működése miatt, én személyesen panaszt teszek, és eljárást fogok követelni a bíró ellen, mivel nyilvánosan megsértett és hazudott. Ezenkívül az ügyészséget fogjuk kérni, hogy nézze meg, mennyire tartották be a törvényt a határozatok kiadásánál.” A polgármester szerint a galántai bíróság részrehajló, sőt a kerületi bíróság határozatában is részrehajlást lát. „Úgy tűnik, Deáki diktál, a bírónő pedig ír” – állítja. A határozatban olyan idézet is szerepel, miszerint ő korábban kijelentette volna, hogy inkább büntetéseket fognak fizetni, mintsem a deáki medencéket vízzel tölteni. A polgármester cáfolja, hogy ilyen kijelentést tett volna. Szerinte elképzelhetetlen, hogy a bíróság kötelezze a községet: saját pénzéből támogasson egy másik községbeli vállalkozást.

Bukovský János, Deáki polgármestere azzal érvel, hogy amikor a fürdő kettévált, született egy szerződés a két falu között, amely szerint Felsőszeli tölteni fogja a medencéket, cserébe a elhasznált medencevizét a Deáki területén lévő elvezető csatornába engedheti. Az általa szolgáltatott ivóvízért és áramért pedig azt az árat kéri Deáki, amit maga is fizet a szolgáltatónak. „Tudjuk, a medencevíz előállításával Felsőszelinek vannak költségei, de nekünk is vannak kiadásaink a csatorna karbantartásával kapcsolatban – állítja Bukovský. – Tizenkét évig működöttük az egész fürdőt, tudjuk, mi van ott, és mi mennyibe kerül. Eszerint kiszámítottuk a költségeket, és olyan szerződést próbáltunk kötni a szeliekkel, hogy csak a tényleges kiadásokat számláztuk ki a számukra, de ebben sem lehetett megegyezni velük. Kihasználták, hogy nekünk szükségünk van a vízre, és feltupírozták az árat. 2003 júniusáig az áramot is mi szolgáltatottuk nekik, de még azt sem fizették meg.”

Miután a felsőszeliek 2003 júliusában leállították a vízszállítást, a deáki termálfürdő a saját területén lévő régi furatot használta, sőt tavalyelőtt egy új furatot is készíttettek – de még ez sem kellő kapacitású. A deáki nagymedence több mint 1600 köbméteres, és ez nem töltődik fel 12 óra alatt a deáki furatokból, ráadásul a víz kisebb hőmérsékletű, mint a felsőszeli furat vize. Deáki polgármestere úgy véli, Felsőszeli szándékosan próbálja rontani a deáki fürdő hírét. Mással ugyanis nem tudja magyarázni, miért nem adnak vizet, hiszen a szeli furat vizének talán csak a felét tudják a saját medencékben hasznosítani, a többi meleg vizet közvetlenül az elvezető csatornába engedik, ahelyett, hogy a deáki medencén keresztül eresztenék ki. A Deáki számára kedvező bírói határozat ellenére Bukovský János nem túl bizakodó, mert amikor a járásbíróság az első határozatában kötelezte Felsőszelit a vízszolgáltatásra, a felsőszeli fél azt a határozatot sem tartotta tiszteletben.

GAÁL LÁSZLÓ